

S -DenAgAb (3520)**Sisältää osatutkimukset:**

S -DengAg (NS1) 12054

S -DengAb KL3520, sisältää tutkimukset S -DengAbG, KL 4627 ja S -DengAbM, KL 1716

Indikaatiot Dengue virus -infektio epäily.**Näyte** 1 ml seerumia**Säilytys ja lähetys** Säilytys 2-3 vrk jääkaapissa, pidempiaikainen säilytys pakastettuna. Lähetys huoneenlämmössä.**Menetelmä** Entsyymi-immunologinen (EIA)**Toimitusaika** 3-7**Viitearvot** S -DengAg (NS1):

Negatiivinen

S -DengAbM ja S -DengAbG :

alle 0.9 indeksi

Tulkinta **S -DengAg:** Positiivinen NS1-antigeenitulos voi viitata akuuttiin danguekuumeeseen (primaari tai sekundaarinen). Testi on spesifinen denguevirukselle eikä se tyypillisesti ristireagoi muiden flavivirusten kanssa (vrt. vasta-ainetestit). Yleensä NS1-antigeenia voidaan osoittaa seerumista jo sairauden ensipäivinä. NS1-antigeenipitoisuus laskee yleensä negatiiviseksi toisella sairausviikolla, jolloin IgM- ja IgG-vasta-aineita on jo havaittavissa. Yksinään Ag-positiivinen tulos ei kuitenkaan ole diagnostinen ja tarvitsee tuekseen diagnostiseksi tulkittavan vasta-ainelöydöksen (useimmiten I- ja II-näytteet).**S -DengAbM** vasta-aineita on todettavissa yleensä noin viikon (4.-8. päivänä) kuluttua primaari-infektion alusta ja huipputaso saavutetaan yleensä sairauden toisella viikolla. Sekundaari-infektiossa IgM-vasta-ainetaso on yleensä negatiivinen tai heikosti positiivinen. Joissain tapauksissa (sekä primaari- että sekundaari-infektion jälkeen) IgM-vasta-aineet voivat säilyä positiivisena jopa 6kk, joten seurantanäyte on suositeltavaa.**S -DengAbG** -vasta-aineita on osoitettavissa primaari-infektion toisella viikolla. Sekundaari-infektiossa IgG-vasta-ainetaso on jo lähtötilanteessa positiivisella tasolla ja nousee edelleen sairauden toisella viikolla. Serokonversio / diagnostinen nousu IgG-vasta-ainetasossa I- ja II-näytteen (näyteväli n. 8 -14 vrk) sopii tuoreeseen flavivirusinfektioon ja on viitteellinen dengueinfektioon.**Kommentti** Löydöksistä annetaan lausunto.

Flaviviruksiin kuuluvan dengueviruksen endeemisiä alueita ovat erityisesti Kaakkois-Aasia ja Karibianmeren ympäristöstö. Denguekuumeen tyypilliset oireet ovat kuume, lihassärky, päänsärky, silmien takainen kipu, ihottuma (makulopapulaarinen) sekä lymfadenopatia, trombosytopenia että leukosytoosi.

Myös muiden flavivirusten aiheuttamiin infektioihin (mm. zikavirusinfektio, Japanin aivotulehdus, West Nile viruksen aiheuttama aivotulehdus ja keltakuume) voi liittyä samankaltaisia oireita. Näiden hyttysvälitteisten flavivirusten esiintymisalueet ovat samoilla subtroopiikin ja troopiikin alueilla kuin missä dengueviruksiakin esiintyy.

Dengueviruksia tunnetaan neljä eri tyyppiä (DENV 1-4). Sekundaariseen, toisen kuin primaari-infektion aiheuttaneen denguevirustyyppin aiheuttamaan infektioon voi liittyä vakavampi taudinkuva (verenvuoto- ja shokkioireita).

Tekopaikka Labor Dr. Kramer & Kollegen

Konsultointi Mikrobiologi, Taru Meri
Puh. 044 0185731
taru.meri@vita.fi